

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי מני (אליעזר) בר-מנחם ז"ל

בן לובה ושמחה
נולד בווינה, אוסטריה
בתאריך י' בתשרי תשל"ו, 14/9/1975
התגורר בירושלים
התגייס באוגוסט 1994
שרת בחטיבת הצנחנים
נפל בעת מילוי תפקידו
בתאריך י"א בחשוון תשנ"ה, 16/10/1994
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 22 קבר: 1
הותיר אחריו הורים, אחות ואח

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן לובה ושמחה. נולד בערב יום הכיפורים, י' בתשרי תשל"ו (14.9.1975), בווינה שבאוסטריה. מני היה בן בכור למשפחה שומרת מסורת ומצוות. אמו מספרת שהיה ילד מאוד פתוח, ללא כל פחד מזרים, חברותי ביותר ובעל שמיעה מוסיקלית מעולה. הוא היה ילד דו-לשוני - דובר עברית וגרמנית - והיה לאטרקציה בגן הילדים בווינה. כשמלאו למני ארבע שנים, שבה המשפחה לישראל, תחילה לקרית ארבע ובהמשך קבעה ביתה ברובע היהודי בירושלים. מני למד בבית-הספר היסודי בקרית ארבע, בבית-הספר הממלכתי דתי "אחינועם", בחטיבת הביניים "אור עציון" ובבית-הספר התיכון "ג'נוגליי". ילד חביב מאוד, מאיר פנים לכולם ופתוח לקשר עם אנשים.

מחנכת כיתתו בתיכון ציינה שני ערכים בסיסיים באישיותו של מני, את ערך החברות, שהתבטא בנאמנות ובמסירות הנפש לחבריו, ואת הערך של אהבת ארץ ישראל. בתקופת נעוריו היה מני פעיל נלהב בתנועת הנוער "בני עקיבא" וב"חנש"ס" - חוג נוער שומרי מסורת של החברה להגנת הטבע. לדברי חבריו, בלט מני בהתלהבותו משירי ארץ ישראל, שנהנה לשיר אריק אינשטיין בלב המדבר, כשהוא נהנה מהפשטות שמסביב.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סיכונים והרפתקאות היו הצד החזק שלו. היתה בו איזו פזיזות נעורים, אך יחד עם זאת, רצינות והתעמקות. לא קיבל דברים כמו שהם - תמיד מצא עוד צדדים שלא חשבו עליהם אחרים, וזה מה שייחד אותו. מני שילב באישיותו נחישות וכוח רצון עז להצליח ולהגיע למטרה בכל מחיר. הוא ניחן ברגישות גבוהה, נכונות להקשבה ויכולת להבין ולקבל דעתם של אחרים. בעל נפש אצילית, שהבין את צורכי זולתו ועוד לפני שזה ביקש, כבר הניח הכל ורץ לעזור. כל פגיעה באחר היתה כפגיעה בו. היתה במני אהבה עצומה לארץ ישראל ותשוקה אדירה להוסיף ולטייל במרחביה. שדה בוקר הפך לביתו השני. המרחבים דיברו אליו והנופים היו לו כאוויר לנשימה. מני אהב את הים ואת הצלילה למעמקים והעריץ את עוצמת הנגב והמדבר.

אהבתו לחבל ארץ זה באה לידי ביטוי בשיר שכתב: "זועק המדבר, שותק / עץ השיטה כמו נעתק / קול השופר הולך וחזק, רועד ההר. // היעל והשפן, הפרס והעוזניה / מהו חטאם? / עולם נוסף בורא הוא לעיניהם // ומהו - לא ידעו לעולם. / רק קולות / ברקים והאש בענן / את זאת יחרת לעולם".

בסיום לימודיו, לפני גיוסו לצה"ל, בחר מני להעשיר את השכלתו התורנית ולהכשיר עצמו ליחידה קרבית והתקבל לשיבת "עלי" שבשומרון.

בתחילת אוגוסט 1994, גויס מני לשירות חובה בצה"ל, התנדב לחטיבת הצנחנים והחל במסלול טירונות בסיירת צנחנים. חבריו מספרים, כי היה בחור אופטימי וספונטני ובעל שאיפה למצוינות.

ביום י"א בחשוון תשנ"ה (16.10.1994), נפל מני בעת מילוי תפקידו והובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים, אחות - דינה ואח - איקה. בן תשע עשרה היה בנופלו.

במכתב הניחומים למשפחה כתב מפקד היחידה: "מני היה 'המניע' החברתי במחלקתו. רצונו העז להצליח ויכולתו להשקיע - הובילו אותו בדרכו. ... לא היה גבול לרצונו לעזור לחבריו. מני הצטרף לטובים ביותר וגם ביניהם בלט בחוסנו הגופני ובמזגו הנוח. אין לי ספק, כי הביטוי 'מלח הארץ', נאמר ונכתב על אנשים כמו מני."

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בני המשפחה הנציחו את שמו בספר הזיכרון שהוציאו לאור. וכך כתב
האב בשיר "איזור ד' חלקה 9": "... עצבות ירדה על המדבר. / יבשו גבים,
/ המפלים מיותמים, / עופות השמים חגים / כשיכורים. // מירוך היעלים
הואט. / גמלים אין. // זאת לא אותה זריחה / זו לא אותה שקיעה // כה
יעידו ערביים / אודות הנער שחסר..."

